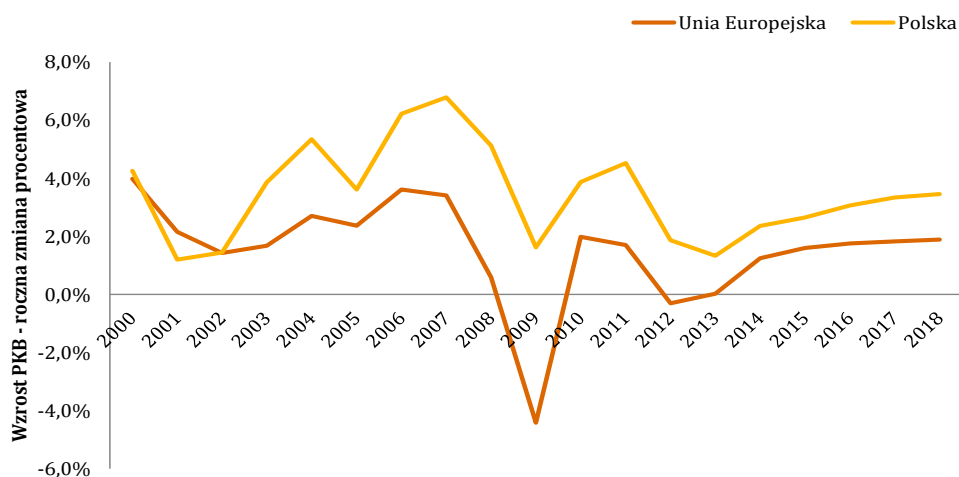

- nakładami na badania naukowe oraz zdolnością do komercjalizacji innowacji, czyli determinantami innowacyjności gospodarki oraz skłonnością do wsparcia działań niskoemisyjnych ze strony sektora finansowego.

4.5.1. Oczekiwane tempo rozwoju polskiej i europejskiej gospodarki

Po okresie relatywnie stabilnego wzrostu PKB trwającym od akcesji Polski do UE do 2008 r. tempo rozwoju gospodarczego spadło w związku z globalną recesją. W latach 2000-2008 wzrost PKB wynosił średnio 4,2% rocznie, zaś w latach 2009-2013 było to już tylko 2,6%. Prognoza Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) do roku 2018 przewiduje, że PKB Polski będzie rósł średnio o 3% rocznie. Zgodnie z analizami Banku Światowego (BŚ) podtrzymanie wysokiego tempa rozwoju gospodarczego po 2020 roku nie będzie możliwe bez podjęcia radykalnych działań mających na celu zwiększenie poziomu konkurencyjności gospodarki (innowacje, wzrost poziomu kapitału społecznego, poprawa stanu infrastruktury, polepszenie jakości usług publicznych oraz administracji).

W latach 2000-2013 dokonywał się systematyczny postęp w konwergencji Polski z krajami UE-27 widoczny w zmniejszającym się dystansie do średniego unijnego poziomu dochodów. Zgodnie z danymi, PKB (w paryciecie siły nabywczej *per capita*) stanowił w 2013 r. 66% średniej unijnej, podczas gdy w roku 2000 było to tylko 47%. W tym czasie polska gospodarka rozwijała się średnio o 2,2 punktów procentowych rocznie szybciej niż średnio w UE. Według aktualnych prognoz, różnica ta będzie w najbliższych latach wynosić 1,3 punktu procentowego. Globalne i europejskie spowolnienie gospodarcze oznacza obniżenie tempa konwergencji Polski z UE i wzrost zagrożenia wystąpieniem okresów stagnacji rozwojowej, które mogą z kolei stanowić ryzyko dla realizacji NPRGN.

Rysunek 13 Tempo wzrostu PKB w Polsce w relacji do średniej UE w latach 2000-2013 i prognoza do 2018 roku.

Zródło: Opracowanie na podstawie danych Międzynarodowego Funduszu Walutowego

